

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Macedonius episcopatum Constantinopolitanum adeptus, eos qui ab
eo dissentiebant plurimis malis affecit. Cap. XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRATIS HISTORIAE

capessit fugā, sicq; Imperatoris minas deuitat. Huic eius fuga obtrectat Ariani: & maximè Narcissus Neroniadis, ciuitatis Ciliciæ Episcopus, Georgius Laodiceæ, & Leontius, qui tum Ecclesiæ Antiochenæ præfuit. Qui cū esset presbyter, eo dignitatis gradu propterea deiectus est, quòd mulieris nomine Eustoliæ cōsuetudine vtēs, & turpē suspiciōe, in quam eius causa venerat, occultare laborans, mēbra genitalia sibi exeruisset, vti deinceps liberius cum ea vitam degeret, neque quicquam committeret, quamobrem eius gratia in crimen vocaretur. Iste Imperatoris Constantii voluntate ac studio Antiochenæ ecclesiæ episcopus post Stephanum, qui Placito successerat, creatus est. Sed de illo satis.

Quòd Macedonius episcopatum Constantinopolitanum adeptus, eos qui ab eo dissentiebant plurimis malis affecit. CAP. XXII.

PER idem tempus Macedonius, Paulo, eo modo, quò dictum est, è medio sublato, ecclesiis Constantinopolitanis præficitur: libertatemq; maximam apud Imperatorem adeptus, bellum inter Christianos mouit, nihilo inferius eo, quòd erat eodem tempore à tyrannis concitatum: persuasitq; imperatori, vt ei ecclesiarum vastationem molienti subsidio esset: atque adeo efficit, vt quæcunque maleficia aggredi vellet, lege rata fierent. Vnde lex fuit in singulis ciuitatibus peruulgata. Copiis militaribus imperatum est, vt Imperatoris edictis exequendis sedulò inferuerent. Exturbantur itaque non ex ecclesiis solum, verū etiam ex ipsis vrbibus omnes, qui fidei consubstantialis assentiebant. Ac primum de illis solum exigendis laboratum est. Cum autem mali contagio longius serperet, illi qui exigua, aut fere nullam curam habebant ecclesiarū, eos vt cum ipsis communicarēt, cogere instituerunt. Erat certe violentia nō minor ea, quàm illi olim adhibuerant, qui Christianos ad simulachra colenda compulissent. Etenim multi, cruciatus cuiusq; generis, varias membrorum distortiones, bonorum publicationes, perpersi sunt: alii patriæ finibus expulsi: alii tormentis enecti: nonnulli cum essent abducti in exilium, interierunt. Et cum ista in omnibus orientis ciuitatibus gerebantur, tū Constantinopoli vel maximè. Hanc intestinè per-

persecutionis procellam, quæ ante non adeo magna fuerat, Macedonius, vt primum ad episcopatum illum euolauerat, vehementer adauxit. Ciuitates autem Græciæ, Illyrij, & cæterarum orbis partium ad occidentem vergentium tumultu & perturbatione propterea caruere, quod inter se ipsæ concordarunt, decisioq; de fide in concilio Nicæno tradita apud ipsas semper dominata est.

Athanasii testimonium de flagitijs à Georgio Arianò Alexandria designatis. CAP. XXIII.

DE illis verò, quæ Alexandria eodem tempore, à Georgio acta sunt, ipsum Athanasium, qui eisdem cum exagitatus est, tum interfuit, commemoratē audiamus. Nam in Apologetico, quem de fuga sua conscripsit, de rebus ibidem gestis narrat ad hunc modum. Aduentant quidam Alexandriam nos, vt neci darent, denuò quæsituri: & facta sunt posteriora, peiora prioribus. Nam milites ecclesiam ex improviso circumfident: fit pro precibus pugna. Tum Georgius qui ab illis ex Cappadocia missus erat, tempore quadragesimæ accedens, perditos illos conatus, quos ab eis didicerat, ipse adauxit. Nam post hebdomadam Paschatis transactam, virgines in carcerem cõijci cœptæ sunt: episcopi cõstricti vinculis, à militibus abduci, ædes viduis & orphanis adimi: in familias direptiones fieri: noctu ex ædibus vi exportari Christiani, ædes obsignari: fratres Clericorum pro clericis in vitæ periculū vocari. Permultum acerbis tatis habuere ista quidem, sed multo plus ea, quæ sunt postea tentata. Hebdomada namq; sacrosanctā Pentecosten subsequenti, populus, vbi ieiunauerat, in cœmiteriū propterea precatum egreditur, quod oēs Georgij detestarentur communionem. Verū vt primū ille insignitè improbus hoc intellexit, præfectū ordinum militarium Sebastianum, qui Manichæus fuit, cõtra illos incitat. Ille deinceps cū militū turba, qui arma, gladios districtos, arcus & tela gestabant, ipso die dominico in populū impetū facit. Cū verò paucos admodū orantes offenderet (nā maxima pars, quia hora præterisset decesserat) talia admisit facinora, qualia ab illo admitti consentaneū erat. Rogū enim incendere: virgines propter ignē statuere: eas vt fidē Arianā profiteri se dicerēt, cogere cœpit.